

løsning af Aktierne er en anden Form for Udløsningen, men heller ikke andet end en anden Form for Udløsningen end de første Stykker af § 17, følger deraf ganske naturligt, at det ikke er Anlægget dødt og tomt, der overtages, men et Anlæg i Drift. Det er Aktiver og Passiver, der skulle overtages efter en Vurdering, der lægger til Grund Ejendommenes Anskaffelse fra nyt med et passende Fradrag for Slid og Ælde. I saa Fald bliver Reservefonden noget ganske andet end blot en Sum, der er lagt hen til Reparation af Slid og Ælde. For det første er den beregnet til Imødegaaelse af Kalamiteter, dernæst bliver den en Konto til Imødegaaelse af Tab, det vil kortelig sige en Opsparing, og denne Opsparing maa Statsmagten faa Ret til at faa lige saa vel i Tilfælde af § 17, 1. Stk., som naar vi udløse efter Aktier.

Den Modbemærkning, som jeg har mødt i Udvalget mod vort Ændringsforslag fra den ærede Ordfører, beror altsaa paa en Misforstaaelse af, hvad vi mene. Det kan godt være, at han ikke er enig med mig i Realiteten, men det beror i alt Fald paa en Misforstaaelse af, hvad vi mene. Jeg har fra anden Side hørt en anden Indvending, der derimod virkelig gaar paa Realiteten. Man siger, at vi slet ikke ere berettigede til den Reservefond. Jeg siger dertil, jo, det er vor Mening, at vi ere berettigede til enten at faa den udleveret eller at faa den fradraget i den Værdi, som Vurderingen medfører. Jeg siger ikke, at det vil betyde meget, idet Reservefonden kan være og jævnlig Ærlige Foretagender i Virkeligheden ikke er andet end Materiel, men der er alligevel denne Opsparing, den til Imødegaaelse af Tab o. s. v. henlagte Kapital, og den er Udløsernes og tilhører ikke dem, der blive udløste, naar man kun skal udløse Aktierne efter deres Kursværdi.

Noget udenfor den almindelige Plan og Ramme for vort Ændringsforslagssystem ligger vort Ændringsforslag Nr. 6, det subsidiære Forslag. Det principale er lige ud ad Landevejen. Kolonialraadet paa St. Thomas har erkendt, at det har en Pligt til at skaffe Erstatning for de Indtægter, det mangler. Vi have i øvrigt ikke nogen Grund til at nære Mistillid til Kolonialraadets Villie og Evne til at skaffe denne Erstatning, og derfor er det andet Punktum i første Stykke af Udkastet i Virkelighed overflødig. Men skulde det vise sig, at Kolonialraadet trods megen god Villie ikke har Evnen til at bortskaffe dette Underskud, forekommer det os ubetinget langt rigtigere at pege paa, at Rigsdagen anser Grundværdi-

afgiften eller en Andel i Grundværdistigningen for et rationelt Erstatningsgrundlag fremfor dette at sige: Først gøre vi jer til Frihavn, og saa indføre vi delvis Told igen. Det betyder ikke blot det, at de fra at være toldfri komme til at erlægge Told igen, det betyder noget meget mere, at de fra overhovedet ikke at være et Tolddistrikt blive et Tolddistrikt, og hvad det medfører af Administrationsforandringer og Administrationsudgifter, forekommer os at være irrationelt, naar der ligger andre Afgifter og Skatter, der ere bedre til at stoppe dette Hul med. Der er aldeles ikke Tvivl om, at efter Kolonialloven er Rigsdagen berettiget til, hvis den finder det rigtigt at sige, at den foretrækker en Grundværdi-afgift og eventuel Andel af Grundværdistigningen fremfor det, som vi ikke finde rationelt. Hvorvidt man vil følge os, er et andet Spørgsmaal.

Jeg har dermed gennemgaaet Ændringsforslagene og forsøgt at faa Tinget til at se, hvad der er Sandheden, at vi ikke have søgt at lægge hverken Koncessionen eller dens Udnyttelse nogen Hindring i Vejen ved vore Ændringsforslag. Vi have ønsket at følge Finansministerens Grundlag, men der er selvfølgelig Grænser for, hvad man kan slaa af paa i de Krav, man finder nødvendige, og disse Grænser ere udtrykte ved vore Ændringsforslag, idet vi finde dels at Statsmagten ikke kan give Afkald paa sin Kontrol og dels, at Rigsdagen ikke har Ret til gratis at give Afkald paa Samfundets økonomiske Værdier.

Hammerich: Til Flertallets Ændringsforslag og den ærede Ordførers (Birch) Motivering af dem kan jeg slutte mig. Derimod ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til de Ændringsforslag, jeg ikke har kunnet slutte mig til. Jeg skal først tage det mest betydende, det Mindretalsforslag, som gaar ud paa, at Staten skal paatage sig Anlægget, der da skal gaa over til Drift ved andre gennem en Forpagtning. Den ærede Ordfører for dette Ændringsforslag har fuldstændig Ret i, at Etatsraad Andersen, som vel er den mest betydende Kraft ved dette Foretagende, for sit Vedkommende har givet sin Tilslutning til Sagens Løsning ad denne Vej, og personlig vilde jeg ogsaa kunne tænke mig, at der derved kunde naas en Løsning, som var tilfredsstillende. Dog er det saaledes, at meget af det, som man gennem Koncessionen sikrer sig imod, vil man vedblivende staa overfor at skulle sikre sig imod, hver Gang man giver Forpagterne en af de Rettigheder, der halvvejs